

Isteria vieții de zi cu zi

Colectivul Negru

29 martie 2014

He accepted everything. The past was alterable. The past never had been altered. Oceania was at war with Eastasia.

Oceania had always been at war with Eastasia.

George Orwell, 1984

Foarte mulți oameni care populează teritoriul ocupat de statul român manifestă tendințe isterice. Iar unii dau chiar în paranoia. Pentru foarte mulți dintre aceștia, situația a devenit una patologică, chiar genetică, fiind transmisă din părinte-n copil. O isterie generalizată motivată în general de o normalizare a conspirațiilor (în genere, de ordin pseudo-istoric), a incapacității de a găsi anumite repere solide și reale de care să se agațe, a fricii și a resemnării și de inexistența dorinței de asumare a unei gândiri critice.

O mare parte din societatea contemporană suferă de amnezie disociativă. Majoritatea oamenilor și-au uitat trecutul și poziția actuală, astfel încât își recrează viețile pe baza unor fapte inexistente sau exagerate, în orice caz irelevante. Protocronismul este unul dintre căile alese de acești bravi bolnavi ai societății. Iar dacă nu e protocronism, este nepăsare, și alte forme fascistoide mai apropiate de momentul actual.

Actul de a-și îndrepta privirile spre un trecut mult prea îndepărtat și lipsit de conținut oferă spațiu necesar pentru apariția halucinațiilor în masă. Halucinații privind trecutul glorios, unde strămoșii sunt cei mai bravi, cei mai frumoși, cei mai deștepți, cei mai cei. Tot ceea ce e bun pe lumea asta a plecat de la acești strămoși fictivi. Tot ceea ce e rău pentru noi a fost cauzat de străinii cei asupritori.

O fugă generatoare de deliruri ce duc la stabilirea unei identități noi. Cu toții suntem daci. O personalitate dublă, a individului de acum, care suferă din cauza unor sisteme economice și politice exploatare și batjocoritoare, care, spre a-și salva „sufletul”, se ascunde din când în când în eul celălalt, cel mândru, cu un trecut aparent glorios. Din cauza acestui trecut a ajuns să fie o victimă milenară. O victimă a celor ce nu vor ca poporul său ales să-și ducă la bun sfârșit munca mesianică. Așa că individul are un caracter puternic de victimizare. Întotdeauna Ceilalți sunt de vină, nu Eu sau Noi.

Eu sau Noi sunt și ei de vină, desigur, dar cauza în sine este „batjocura” și munca asiduă a Celorlalți de a distruge caracterul poporului, de a-l dezumaniza, des-istoriza, de a-l lăsa fără vreo bază solidă a ceea ce a fost.

Dar nu a fost niciodată acel ceva sau cineva care Eu sau Noi credem. Uneori individul drogat cu patriotism își dă seama de asta, dar își spune că „nu, trebuie că e așa cum cred eu”. Apare o confuzie aici. Una care depersonalizează și mai mult. Individul nu poate accepta realitatea ca atare, nu vrea să se bazeze pe trecutul apropiat, acela care încă mai poate fi vizibil și despre care mai poate afla de la părinți sau bunici. Cu atât mai puțin nu vrea să se gândească la propriul trecut și la completa sa nepăsare, responsabilă prin inactivitate de propria situație de căcat ce o deplânge acum.

Generația trecută în viziunea românului contemporan nouă a fost dezumanizată de către regimurile trecute, de către așa-numitul comunism, fascism, monarhism ... individul actual vrea să fie „apolitic” exact din cauza aceasta, sperând că va putea contracara ideologiile dominante care au mulat și schimbat „mersul normal” al poporului, dar tot ce face este să creeze și să recreeze ideologie. Românul refuză să realizeze că omul apolitic nu s-a născut încă. E un mit și un refugiu al incompetențelor și al impotențelor. Totul este politic, toate actele sunt politice pentru că omul, nu-i așa, este un animal înainte de toate politic.

Tot ce face această isterie este să normalizeze naționalismul și fascismul. Sexismul, homofobia, xenofobia. Frica că vor venii ungurii, rușii, americanii să le fure pământul sfânt, folosind lopata și găleata, pământ pe care strămoșii l-au lucrat, l-au iubit, și pe care au murit luptând pentru „libertate”. Idealul este libertatea. Libertatea față de ce? Libertatea față de toți cei care au suprimat poporul român. Nu este neam care să nu fie pornit să ne fure. Ungurii ne vor pământul, rușii ne vor ceasurile și independența energetică, americanii secretele dacice din munți și oasele de gigant, iar romii, cei mai vicleni dintre toți, vor să ne ia fierul vechi și sacii de cartofi.

Pământul strămoșesc a avut mult prea multe denumiri de-alungul istoriei. A fost pământ indo-european, al culturii de la Turdaș, Cucuteni și altele, dacic, roman, daco-roman, cuman, gotic, hun, avar, vandal, slav, unguresc, german, rus, otoman, etc., și, abia într-un final, românesc. Majoritatea sunt împotriva acestor granițe istorice care s-au schimbat de la un an la altul, sunt împotriva lor pentru că ele nu dovedesc clar granițele poporului român, care s-au format abia de curând o dată cu apariția statelor naționale. Împotriva granițelor spre a dovedi granița milenară. E ca și cum ai susține că universul nu este într-o continuă expansiune doar pentru a nu te panica din cauza neînțelegerii procesului. Pentru că la urma urmei vorbim despre un proces în orice domeniu. O devenire. Formarea unui „popor” este o astfel de devenire și a susține că acel „popor” există într-un loc de sute și mii de ani, fără a admite că trece printr-un proces continuu este o ineptie, iar cine o crede își merită soarta.

Naționalismul este doar o tulburare. O somatizare a problemelor. Doar că incapacitatea și nedorința oamenilor de a folosi gândirea critică face ca naționalismul și fascismul să fie primele lucruri preluate cu ușurință. Pentru că sunt simplu de înțeles și ușor de preluat și naturalizat. Eu și poporul din care fac parte suntem victime, pentru că asta și asta și cu aia, inamicii suntăștia șiăștia și cuăilalți și ne doresc doar răul, trebuie să-i urâm și să scăpăm de ei. Pentru ca lupta să fie cum trebuie, trebuie să avem o natalitate ridicată, căci doar copiii noștri vor putea duce idealurile noastre mai departe, iar noi trebuie să luptăm pentru ei, iar spre a avea copii, femeia trebuie să fie ideologizată și dominată. Idei foarte similare cu cele ale unui neamț cu mustață...

Dar poporul nu e prost. Această isterie duce către o diversificare a ideologiei dominante, astfel încât aderă la o critică religioasă, emotivă, sentimentală, illogică a tot ceea ce se întâmplă în jurul său. Există o mână de oameni ce vor să ne omoare. Aceștia folosesc fel și fel de metode de lungă durată ca să o facă. Ne îmbolnăvesc, ne prostesc, ne atrag atenția de la problemele reale ale poporului, ne divizează. Aruncă din avion chimicale non-stop, zăpada arde, micro-cipuri implantate, medicamente cu scopul de a scădea natalitatea poporului, și multe altele, observate doar din exterior, de parcă ar fi mâna unui Dumnezeu crud.

Incapacitatea de a vedea mai în adânc situația, de a vedea legăturile și cauzalitățile sistemice, efectele și realitățile ceva-mai-obiective fac ca totul să fie îmbrăcat în misticism, nervozitate, ieșiri violente, căderi nervoase. Puțini observă că rahatul pe care-l primesc în fiecare zi există din cauză că sistemele politice și economice dominante există ca atare ca sisteme opresive, represive, dominante, exploatare, centrate pe profit. Adică afli de lucrurile astea îngrozitoare și apoi seara la televizor tot căcaturile lui Gâdea le înghiți? Decât așa mai bine rămâneai și prost și ignorant.

Este o problemă globală, nu una locală, menită să fie împotriva poporului românesc. Iar problema este cauzată de către o sociopatie a sistemelor în cauză. Istoria ne spune că niște oameni au făcut niște presiuni asupra unor guverne, în urmă cu câteva sute de ani, având dorința de a face profit. Iar o dată schimbată legătura dintre guvern, stat și corporații, sistemul economic a luat-o razna, devenind independent, incontrollabil și autonom de cei care l-au creat. Doar că, spre a exista, aceste sisteme au nevoie de forță de muncă ieftină, chiar gratuită care să muncească zi și noapte, forță de muncă ce trebuie ținută în prostie. Deja nu mai vorbim de popoare aici, ci de clase sociale. Deja avem de-a face cu două isterii, isteria claselor de jos și isteria combinată cu sociopatie a clasei dominante, căreia îi este frică să-și piardă poziția ce o are. Clasa dominantă, cea a capitaliștilor, este conștientă că dacă pierde din frâu miliardele de muncitori, totul va duce către propriul sfârșit, chiar către sinucidere. Căci orice studiu sociologic dovedește asta: dacă un individ are o poziție socială mai bună și dacă și-o pierde ulterior, repede, acesta este predispus la suicid. Noua poziție socială, înjositoare față de precedentă este foarte grea de acceptat.

Așa că fiecare are impresia că știe adevărul, în timp ce puțini își dau seama că ceea ce știu ei e doar o fărâamă relativă din întreg, poate nici atât. Apoi, spre a se conserva pe sine, încep să dea vina pe vecinii lor, pe ceilalți din popor ca fiind oameni care răd de ei. Oameni care-i fac paranoici, isterici. Dar individul chiar spune că el nu e paranoic și isteric, ceilalți sunt. Iar ceilalți spun că ceilalți sunt paranoici și isterici. Și așa mai departe. Nimeni nu-și acceptă paranoia și isteria. Faptul că unii mai spun „am și

eu paranoia mea, dar nici chiar așa...” nu ajută cu nimica. E doar o fugă de realitate, o ascundere față de sine și de ceilalți. Nimeni nu se cunoaște pe sine, și nimeni nu vrea să admită acest fapt.

Isteria ideologiei apolitice creează isterie generală. Face din oameni niște naivi incapabili, care abia așteaptă să se agațe de unul mai deștept. Așa apar liderii revoltei isterice, care tot ce fac este să pună isteria într-un cadru aparent logic. Folosind cuvinte mai deștepte, folosindu-se de contexte de revoltă a clasei muncitoare și a celei de mijloc, aceștia se dau drept un Mesia modest, o fărmă de popor care tot ce dorește să facă este să ajungă la cârmelile țării spre a reface ceea ce s-a pierdut. Iar ceea ce s-a pierdut nu a existat niciodată, e doar o parte a halucinației colective. Nu există așa ceva precum demnitate națională sau istorie națională. Astea sunt constructe moderne menite să domine și să controleze. Să creeze discrepanțe între oameni, între grupuri etnice, sociale, religioase, etc. Că X e mai bun decât A. Și cam atât. Ridicolul și absurdul se ridică la cel mai înalt nivel dacă ne mai dăm un pas în spate. Ni se spune că suntem noi cei mai tari pentru că ne tragem din daci, cică, iar ungurii pot să se ducă dracului, pe când au venit ei, pământurile aceastea mănoase și fertile (suficiente să hrănească zece popoare) erau deja pătrunse de plugul vajnicilor daco-români. De aia suntem noi mai buni, chiar cei mai tari din parcare balcanică și din mall-ul european. Ce e cel mai amuzant e că peste Tisa sunt niște sonați care spun exact același lucru despre poporul lor. Și la Kiev sunt unii. Și la Berlin. Peste tot, cu toții suntem cei mai tari pentru că ne tragem din carnea de tun cea mai de soi a Europei. Nici un popor nu a murit mai ca prostu pentru interesele altora ca al nostru.

Isteria ideologiei apolitice recrează dominația și exploatarea de care fuge toată lumea. Căci trebuie dominație spre a reface idealurile naționale. Trebuie control, altfel cum ar primi copiii educație patriotică, cum ar afla ei despre istoria „adevărată”? Cum vor putea fi controlate femeile mai bine spre a crește natalitatea și a scădea voința acestora spre acceptarea statutului lor sexual și social? Cum se va putea scăpa de inamicii inventați, dacă nu există disciplină în rândurile populației? Iar spre a face toate acestea, și multe altele, trebuiesc antrenați și educați lideri „capabili”, care să fie „parte din popor”, nu împotriva poporului. Lideri ne-occidentalizați, ne-americanizați, împotriva capitalismului occidental, dar pro capitalismului național, împotriva exploatării americane și europene, dar pro-exploatării românești totale, ortodocși adevărați, familisti, dar în sens tradițional, cu o soție frumoasă, sănătoasă, gospodină, demnă și copii, și, desigur, să fie alb și bărbat. Pe lângă asta trebuie să-i disprețuiască pe toți cei diferiți de el. Toți cei ce nu-i vorbesc limba. Iar pe internaționaliști cel mai mult. Căci nimic nu urăște vita naționalistă mai mult decât pe cel ce afirmă că între părliții de noi și părliții de ei nu există practic nici o diferență, iar problema e în altă parte.

Off, ce isterie de masă. Iluzii colective ce se răspândesc ca ciuma. Zvonurile și frica sunt motorul acestei isterii de masă. Din cauza acestora și a capitalismului global (vizibil prin prisma consumerismului și a societății spectacolului), indivizii se dezumanizează și mai mult, devin tot mai nucleari, individualiști, înfricați, căcați la cur pe zi ce trece. Scade coeziunea socială, crește rata de suicid real sau social. Așa că atunci când apar valurile de ideologie naționalistă, fascistă, toată lumea se cațără, se agață de asta. Preiau o altă personalitate, idei, simțiri care cică le reoferă „demnitatea” de care aveau parte strămoșii și de care ei au mare nevoie. La dracu, că nici eu nu mai înțeleg misticismul ăsta.

Și totuși, isteria de masă continuă.

Încă un motiv pentru a distruge ideologia dominantă prin distrugerea istoriei, fie ea falsă sau adevărată. Trebuie să dărâăm muzeele închinat neamului și istoriei lui, să ne punem zacusca în vasele de la Cucuteni, iar din gânditorul de la Hamangia să ne facem bibelou. Căci singurul sens al istoriei e acela de a ne aminti să nu o repetăm. Însă de vreme ce suntem în continuare aceleași dobitoace mânațe de aceeași porci lacomi, putem să ne stergem la cur cu istoria și să creăm în același timp din acest act un nou prezent și o situație revoluționară.

Biblioteca Anarhistă

Colectivul Negru
Isteria vieții de zi cu zi
29 martie 2014

ro.theanarchistlibrary.org